

Vánoční představení - Putování za betlémským světlem

Hra vhodná venku, nebo i vevnitř, zvláště zpočátku spíš přitímí, pak nasvěcovat podle potřeby. Vlastní hraní o narození Ježíše jako stínové divadlo, lze ale hrát pantomimicky (bez stínového divadla).

Pastýř přichází před lidi a volá: „Kam si se zatoulala, kde jsi uvízla? No tak, kde jsi? Kde ta moje ovečka může být, vždyť je taková malá, bezbranná. Přeci jsem tam těch 99 nechal, abych tu jednu našel.“ Někoho se zeptá: „Neviděl jsi mou ovečku?“ „Ty taky ne?“ Na začátku mohou znít hrubé zvonky.

Po chvíli si všimne množství lidu, posvítí si na ně lucernou a povídá: „Jé je. Co tu všichni děláte? V tuto dobu, v téhle zimě ...?“ „Na co jste se přišli podívat?“

„Aha, už vím. Vzpomínám si. Vždyť sám anděl mě požádal, abych vám něco řekl o tom, co se tenkrát událo v Betlémě. Já jsem samozřejmě ještě nežil, ale povídá se to mezi námi pastýři od pokolení do pokolení. Však to také byla velká událost, ti pastýři tehdy měli z toho obrovskou radost.“

Přichází anděl, odněkud zezadu, cinkají zvonečky apod. ...

Pastýř: „Anděl z nebe přichází ... Děti, to je jeden z těch, co v té veliké noci zpívali Gloria a oznamovali lidem, že se narodil Spasitel.“ Tu anděl přijde blíž a pozdraví: „Sláva Bohu na výsostech a pokoj lidem dobré vůle.“

Pastýř: „Ano, zrovna jako tenkrát.“

Anděl: „Tak jsem zase opět na zemi a v tomto krásném vánočním čase. Teď mám ale jiné poslání než před dvěma tisíci lety ... Ale stejně jako tehdy chceme předat radostnou zvěst, že se narodil Spasitel - Zachránce, jehož jméno je Ježíš. V tom malém dítěti se narodil Bůh, aby lidi lépe poznali a zažívali Boží lásku. Aby i ve všem svém utrpení a bolesti věděli, ke komu se obrátit. Nu, co pak pastýři?“ (Pastýř mu chce skočit do řeči.)

Pastýř: „Promiň mi to, ty jsi vznešený Boží posel, já jen usmolený pastýř. Ale jak tomu máme rozumět? Co to pro nás znamená?“

Anděl: „Nejprve si připomeneme celý ten příběh, prožijeme ho znova, jako stín se nám mihnou všechny ty dávné, ale vlastně stále živé, platné a pravdivé události a pro vás lidi tak důležité. A pak si to můžeme vysvětlit. Teď se na chvíli rozloučíme, archanděl Gabriel mi tady svěřil důležitou úlohu, dovolil mi, abych ho v té hře zastoupil, a tak jdu zvěstovat Panně Marii, že počne Syna, který se bude jmenovat „Bůh je má záchrana.“

Anděl odejde a pastýř začne vyprávět, jak to bylo.

Pastýř: „Podívejte se, děti, tady mám v té lucerně světýlko. A víte, odkud je? .....

Z Betléma, z toho místa, kde se podle tradice narodil Ježíš. A k čemu slouží taková lucerna?“

Děti zde mohou odpovídat ... „A právě proto se Ježíš narodil, aby byl takovým světlem pro lidi - abychom nejen věděli, jak se chovat - pomáhat si, neubližovat, respektovat druhé, přát druhým to dobré, nezávidět si, odpouštět si, nežalovat na sebe, ale také, abychom věděli, že Bůh je dobrý, milující každého člověka - ubohého žebráka stejně jako mocného vládce.“

Pastýř začne číst o zvěstování Panně Marii.

„Abyste věděli, Maria nebyla první, ke komu Bůh poslal anděla. Tak se např. Zachariáš dozvěděl, že se mu i ve stáří narodí syn Jan. Anděl byl tedy i na začátku té největší události v dějinách lidí. Stalo se to v Nazaretě, v malém městečku na severu Izraele. Anděl Gabriel zamířil do chudobného domku, kde žila čistá a krásná dívka Maria. Byla zasnoubena s Josefem, s mužem z Davidova rodu. Věděli, že nebudou mít lehký život, žili totiž v době, kdy zemi ovládali Římané a vybírali od obyvatel velké daně. Ale stejně jako mnoho židů očekávali od Boha slíbeného Zachránce a pravidelně se za to modlili. Ale kdy a jak se to stane, nikdo nevěděl.

V tuto chvíli se začne odehrávat stínové divadlo.

Jednoho dne byla Maria sama doma. Najednou stál před ní anděl a promluvil: 'Bud' zdráva, plná milosti! Raduj se Maria, Pán je s tebou.' Maria se polekala, protože nevěděla, proč anděl přišel za ní a co to vše znamená.

Anděl to na ní poznal, proto hned pokračoval: 'Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude velikým mužem a lidé mu budou říkat Syn Nejvyššího a jeho království nikdy nepomine.'

Když to Maria uslyšela, velice se zaradovala. Vždyť ona bude mít to dítě, které bude očekávaným Mesiášem - Zachráncem. On přinese lidem štěstí a radost. A ona se má stát maminkou toho chlapce. Ale kdo bude jeho tatínkem? Vždyť ještě není vdaná. Anděl však dovedl odpovědět i na tuto pochybnost. Zvěstoval jí, že otcem bude samotný Bůh, Duch svatý. Bude to přece Syn Boží.

Ted' už Maria věděla všechno, ale Bůh jí nechtěl poroučet. Proto anděl čekal na její odpověď. A Maria řekla: „Ano. Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Maria se takto rozhodla, protože chtěla plnit Boží vůli. I když to pro ni nebylo lehké - ona obyčejná dívka se měla stát matkou Spasitele, vždyť věděla, že bylo řečeno, že bude trpět a ona tudíž bude trpět s ním. Byla dobrou matkou a tou se stala i celému lidstvu.

Anděl vyřídil to, co měl, a tak se vrátil do nebe. Od toho okamžiku začalo růst v Mariině bříšku miminko. Zatím to nikdo jiný nevěděl než Maria a zanedlouho i Josef, který se o Marii a Ježíši dozvěděl také od anděla.“

Pastýř přeruší vyprávění, podívá se do davu: „Tak co, myslíte, že to tomu našemu andělovi šlo? Vyřídil Panně Marii důležitou věc, a vlastně to, že Bůh má každého tak rád, že poslal na svět svého syna, i když věděl, že bude trpět a zabít. A díky Bohu, že Maria řekla ano.“

Najednou stojí za pastýřem anděl: „No, co chceš?“

Anděl: „Jen mě napadlo, že bychom si to mohli vyměnit ...“

Ale pastýř nechce ani slyšet: „Nikdo jiný to nemůže říct líp než ten, kdo přišel k malému králi jako první.“

Anděl se začne smát: „Ale tys tam přeci nebyl.“

Pastýř: „To nevadí, ale mezi námi pastýři se to traduje dost přesně a mám přeci Bibli. Jen se vrať za plentu.“

Anděl zamává křídly a řekne: „Máš pravdu, já tam nesmím chybět. Kdo by je přikryl pod svá křídla jako kvočna svá kuřata. A ani jste ještě neviděli, jak je mám krásná a velká.“ *Anděl roztáhne svá křídla, ukáže lidu a zmizí.*

Pastýř pokračuje ve vyprávění příběhu pomocí Bible pro děti.

Ubíhaly dny a noci a Mariin čas se začal naplňovat. V tom čase vládl v Římě císař Augustus. Ten poručil:

„Všichni lidé, kteří žijí v mé říši, budou sepsáni. Každý v tom místě, odkud jeho rodina pochází.“ Josef pocházel z rodu Davidova, proto putovali s Marií do Betléma v Judsku. Cesta z Nazareta do Betléma byla dlouhá. Museli ujít asi 140 km a šli to možná pět dní, možná i déle. Do Betléma v té době přicházelo mnoho lidí a všichni si hledali střechu nad hlavou.

- *může být hlásný s troubou a poté vyrazí Josef s Marií na cestu, párkrát přejdou okolo, nebo sem a tam.*

Chodili dlouho po městě, vyptávali se, prosili, aby je vzali někde pod střechu, ale nikdo je k sobě nevzal, ani v hostinci nebylo jediného místečka pro ně.

- *jednou či dvakrát se zahraje odmítnutí: jakože zaklepu, otevřou se jakoby dveře a hostinský nebo někdo jiný máváním ruky i zamítnutím hlavy je odmítne*

Maria byla tak unavená, že už nemohla dál a cítila, že přišla její hodina. Josef ještě jednou zkusil zaklepat a konečně, dobrá žena jim ukázala pastýřskou chýšku kousek za městem, že tam mohou

přenocovat i sláma a seno i nějaká přikrývka na přenocování tam byly. Poděkovali a za městem vyhledali stáj, do níž se uchýlili na noc.

- Maria už ztěžka jde, Josef jí musí podepírat, ještě jednou zaklepe, vystoupí žena, která nejprve odmítá, pak ale ukáže rukou kamsi do dále a Josef kývnutím hlavy děkuje. S Marií jdou jakoby ukázaným směrem, mezitím se tam objeví stáj a jesle. Josef urovná seno a slámu na zemi, opatrně na ni položí Marii a přikryje ji pokrývkou.

Tam Maria porodila svého prvorozeného syna. Zavinula ho do plének a položila do jeslí. Josef pojmenoval svého syna Ježíš, tak jak mu to řekl anděl Páně, když mu zvěstoval, že Maria počala z Ducha Svatého.

- v noci Maria porodí syna a položí ho jeslí, může se na tu chvíli zhasnout, nebo nějak zakrýt apod.

Tady by bylo vhodné zahrát melodii nějaké koledy.

Té noci, kdy se narodil Ježíš, hlídali pastýři jako obvykle na okolních stráních svá stáda před divou zvěří. V tom se jim znenadání zjevil anděl Páně. Pastýřů se zmocnila veliká bázeň, když spatřili zář kolem něho, a polekali se.

Anděl jim však řekl: Nebojte se! Přišel jsem vám zvěstovat radostnou novinu, která potěší všechny lid. Dnes se v Davidově městě Betlémě narodil Spasitel, Kristus Pán. Běžte se mu poklonit. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách položené do jeslí.

Jen co anděl domluvil, zjevily se kolem něho nebeské zástupy a všichni jásali a radostně zpívali: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Pastýři všeho nechali a spěchali do Betléma a našli všechno tak, jak jim oznámil anděl. Radostně vyprávěli, co jim pověděl anděl o narozeném děťátku a dali mu své dárky. Když se pastýři potom vrátili zpět, oslavovali a chválili Boha za všechno, co viděli a slyšeli. Josef a Maria bděli nad svým synem a Maria si všechny ty věci zachovávala ve svém srdci.

Poté, co se pastýři pokloní Ježíši a dají své dary (pastýři neodcházejí, všichni tam zůstanou), anděl roztáhne nad nimi svá křídla a tak zůstanou až dokonce, pastýř řekne: „Tak, pěkně jsme si to zahráli, Maria s Josefem nakonec našli místo pro Ježíše, který přišel na svět v chudých podmínkách, aby se tak přiblížil obyčejnému člověku. Pastýři se rozběhli s radostí za ním, dali mu, co mohli a za pár dní k němu doputovali i mudrci od východu se svými dary, s kadidlem, myrhou a zlatem. Mohl za ním přijít chudý i bohatý, mrzák i zdravý, mladý i starý, hodný i nespravedlivý a tak bych mohl pokračovat, prostě za Ježíšem můžou jít všichni. Jo jo, já jdu za ním také a kdo chce jít se mnou, pojďte.“

- jen pokud si lidé budou zapalovat betlémské světlo:

Zdvihne lucernu: „Pamatujete si, co v ní mám?“ „Světlo z Betléma. A chtěli byste ho? Půjdeme společně do kostela, kde si ho od sebe navzájem zapálíme. Světlo se nejlépe šíří dělením. Tak jako roste láska a přátelství, když druhé mám rád a dávám jim to najevo.“

Dále 2 kluci přečtou rozhovor Ježíška s Martinem.

Na závěr anděl řekne: „Myslím, že víc už nemusím vysvětlovat, co pro vás znamená, že Ježíš přišel na svět. V tom příběhu to Ježíš Martínkovi řekl jasně: Ježíš na sebe vzal všechno to, z čeho máme strach, pochybnosti, bolest, smutek, naše hříchy, nenávisť, vztek, neposlušnost a další a proměnil to v lásku, pokoj a radost. Bylo mi s vámi pěkně. Přeji vám, abyste zažívali v celém roce lásku dobrého Boha.“ Zamává křídly a zmizí.

Začnou se hrát a zpívat koledy ...

Vánoční příběh

Martin navštívuje svého dědečka, který právě vyřezává figurky do betléma. Martinův dědeček je velmi šikovný, jeho figurky jsou jako živé. Martin si je dlouho a pečlivě prohlíží a najednou mu připadá, jako by nebyl až tak velký, jako obvykle, ale naopak, připadá si docela malý. Je mu, jak by byl jednou z figurek. A jak tak stojí a dívá se na Ježíše v jeslích, zjistí, že se mu dítě dívá přímo do očí.

Najednou se poleká.

Ježíš: „Proč se lekáš?“ (ptá se chlapec Ježíš.)

Martin: „Protože pro tebe nemám žádný dárek.“

Ježíš: „Já bych ale od tebe něco chtěl,“ (říká Ježíš v jesličkách.)

Martin: „Chci ti dát všechno, co mám! Můj nový snowboard, k němu boty a nový počítač!“

Ježíš: „Ne. Nic z toho nepotřebuju. Kvůli tomu jsem na svět nepřišel. Chci od tebe něco jiného. – Daruj mi svůj poslední sloh!“

Martin: „Ale za ten jsem přece dostal pětku, nedostatečnou,“ (brání se Martin.)

Ježíš: „No právě, proto ho chci!“ (vysvětluje malý Ježíš.)

Martin: „Ale proč?“

Ježíš: „Máš mi dát všechno to, co je nedostatečné! Slíbíš mi to? A chci od tebe ještě jeden dárek! Dej mi tu krásnou, drahou vázu!“

Martin: „Ale tu jsem přece dnes rozbil,“ (byl Martin překvapený).

Ježíš: „Chci, abys mi vždy přinesl všechno to, co se ve tvém životě rozbilo. Chci to všechno spravit a uzdravit. Dáš mi to?“

Martin: „To je těžké. Pomůžeš mi s tím?“ (ptá se chlapec nejistě).

Ježíš: „Ale já chci ještě něco! Daruj mi také odpověď, kterou jsi dal mamince na její otázku, jak se ta váza rozbila.“

Martin celý zrudl. Byl v rozpacích.: „Ve skutečnosti jsem ji rozbil schválně, protože jsem byl vzteky bez sebe, když mi maminka chtěla zakázat hru na počítači ...“

Ježíš: „Ano, dej mi všechny své lži a vztek, přines mi všechno zlé, co jsi udělal. A když s tím ke mně přijdeš, pomůžu ti. Chci tě přijmout se všemi tvými chybami a chci ti vždycky znovu odpustit. Chci tě vzít za ruku a ukazovat ti cestu. Chceš, abych ti tohle dal?“

A Martin se dívá, naslouchá a mlčí...